

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

ΣΥΝΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΒΟΥΔΔΙΣΜΟΥ

1. ΙΝΔΙΑ

Ὁ κόσμος ἔρθασε σέ ἓνα ἀπό τούς πῖο ἀξιοπρόσκοτους σταθμούς τῆς μακρᾶς του πορείας πρὸς τὴν πνευματικὴ ἀνέλιξη ὅταν τὸ "Φῶς τῆς Ἀσίας" πλημμύρισε τὴν κεντρικὴ περιοχὴ τῆς Ἰνδίας. Ἡ ἀνθρωπότητα γνώρισε τὴ στιγμή ἐκείνη ἓνα ἰσχυρότατο ἀνάβλυσμα τῆς Πηγῆς τῆς Μεγάλης Σοφίας καὶ Συμπόνιας, πού ἀπὸ τότε μέχρι σήμερα δέν σταμάτησε νὰ ἀνακουφίζει μὲ τὰ πλούσια νερά της τὸ μονίμως διψασμένο ἀνθρώπινο πνεῦμα.

Ὁ Γκοτάμα Βούδδας, πού ἔγινε ἀργότερα γνωστός ὡς Σακκαμουῖνι ἢ "Ὁ σοφὸς τῆς φυλῆς τῶν Σάκκα", ἐγκατέλειψε τὸ σπίτι Του, ἔγινε ἐπαίτης καὶ ἔστρεψε τὰ βήματά Του πρὸς τὸ νότο πρὸς τὴν πόλη Μαγκάντα. Πιτεύεται ὅτι στὰ μέσα τοῦ 5ου αἰῶνα π.Χ. φωτίσθηκε κάτω ἀπὸ τὸ δέντρο Μπόντι στὴν πόλη ἐκείνη. Συνέχισε τίς ἄοκνες προσπάθειές του γιὰ σαρανταπέντε ὀλόκληρα χρόνια, μέχρι τὸ "Μεγάλο Θάνατό" Του, μὲ τὸν ὁποῖο μπήκε στὴ Μαχαπάρι-Νιρβάνα, κηρύσσοντας τὴ Σοφία καὶ τὴ Συμπόνια. Σὰν ἀποτέλεσμα τοῦ ἔργου του μεγάλοι Βουδδιστὲς συνέχισαν νὰ ἐμφανίζονται σταθερὰ στὰ βασίλεια καὶ στὶς διάφορες φυλές τῆς Κεντρικῆς Ἰνδίας.

Τὴν ἐποχὴ τοῦ βασιλιᾶ Ἀσόκα (βασιλεψέ 268-232 π.Χ.) τοῦ τρίτου ἡγεμόνα τοῦ βασιλείου τῶν Μαούρνα, ἡ διδασκαλία τοῦ Γκοτάμα Βούδδα ἀπλώθηκε ὄχι μόνο σ' ὅλη τὴν Ἰνδία, ἀλλὰ καὶ ἔξω ἀπὸ αὐτὴν.

Οἱ Μαούρνα ἔστησαν τὸ πρῶτο ἐνωμένο βασίλειο στὴν Ἰνδία. Αὐτὸ τὸ βασίλειο, κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ πρώτου ἀρχοντάτου του Τσαντραγκούπτα (βασιλεψέ: 316-293 π.Χ. ἢ ἐκεῖ γύρω), κατεῖχε ἤδη μιὰν ἀχανῆ περιοχὴ, πού ἀπλωνόταν βόρεια μέχρι τὰ Ἰμαλαία, ἀνατολικά μέχρι τὸν Κόλπο τῆς Βεγγάλης, δυτικά μέχρι τὸ ὀροπέδιο Χίντου Κούς καὶ νότια πέρα ἀπὸ τὰ

ορη Βίντυα. Ὁ Ἀσόκα μεγάλωσε ἀκόμα περισσότερο αὐτὴν τὴν ἐπικράτεια ἐπεκτείνοντας τὴν μέχρι τὸ ὄροπέδιο Ντέκκαν, κατακτώντας τοὺς Καλίγγκα καὶ ἄλλους λαοὺς.

Ὁ Ἀσόκα λέγεται ὅτι ἦταν ἀπὸ τὴ φύση τοῦ εὐέξαπτος. Ἔτσι ὀνομάσθηκε ἀπὸ τὸ λαὸ τοῦ Καντασόκα (Ἀσόκα ὁ Ὀργίλος). Ἡ προσωπικότητά μου ὅμως ἄλλαξε ριζικὰ ὅταν συνειδητοποίησε τίς τρομερές καταστροφές πού προκάλεσε ὁ πόλεμος μέ τόν ὀποῖο ὑπέταξε τοὺς Καλίγγκα. Ἀπὸ τὴ στιγμή ἐκεῖνη καί ἔπειτα ὁ Ἀσόκα ἔγινε ἀκούραστος ὀπαδὸς τῆς διδασκαλίας τῆς Σοφίας καὶ τῆς Συμπόνιας, κάνοντας πολλὰ ἔργα ὡς πιστὸς πιά τοῦ Βουδδισμού. Ἀνάμεσα σ'αὐτὰ ἀξιοσημεῖωτα εἶναι καὶ τὰ παρακάτω δύο:

1) Τὰ "Σκαλιστὰ Διατάγματα" τοῦ Ἀσόκα" βασισμένα στὴ Βουδδιστικὴ διδασκαλία καὶ χαραγμένα σέ πέτρωτες κολῶνες ἢ σέ λείους βράχους. Τὰ διατάγματα αὐτὰ εἶχαν στηθεῖ σέ πολλὰ μέρη τῆς Ἰνδίας, διαδίδοντας ἔτσι τὴ διδασκαλία τοῦ Βούδδα.

2) Οἱ βουδδιστικὲς ἱεραποστολές πρὸς γύρω χῶρες γιὰ νά τοὺς μεταδοθεῖ ἡ διδασκαλία τῆς Σοφίας καὶ τῆς Συμπόνιας. Ἀξιοσημεῖωτο εἶναι ὅτι πολλές ἀποστολές στάλθηκαν σέ μέρη, ὅπως ἡ Συρία, ἡ Αἴγυπτος, ἡ Κυρηνία, ἡ Μακεδονία καὶ ἡ Ἡπειρος, διαδίδοντας τὸ Βουδδισμό καὶ στὴ Δύση. Ἀκόμα ὁ Μακέντρα, ἀπεσταλμένος τοῦ Ἀσόκα στὴν Ταμραπάρνι (ἢ Σρί Λάνκα), πέτυχε "Νά διαδόσει τὴ ὑπέροχη βουδδιστικὴ διδασκαλία στὴν ὠραία περιοχὴ τῆς Λανκαντσίπα." "Ἐθεσε ἔτσι τὰ θεμέλια γιὰ τὴ διάδοση τῆς Βουδδιστικῆς διδασκαλίας σ'αὐτὸ τόπος.

2. ΒΟΥΔΔΙΣΜΟΣ ΜΑΧΑΓΙΑΝΑ

Ἡ πρὸς Ἀνατολὰς Κίνηση τοῦ Βουδδισμού μνημονεύεται συχνὰ ἀπὸ τοὺς Βουδδιστὲς τῶν μεταγενέστερων χρόνων. Ἀλλὰ στοὺς πρῶν ἀπὸ τὸ Χριστὸ αἰῶνες, ἡ προσοχὴ τῶν Βουδδιστῶν ἦταν καθαρὰ στραμμένη πρὸς τὴ Δύση. Μόνο λίγο πρῶν ἢ μετὰ ἀπὸ τὴ Χριστιανικὴ Περίοδο ἄρχισαν νά στρέφονται

πρός τήν Ἀνατολή. Πάντως, πρίν αναφερθοῦμε σ' αὐτό τό θέμα, πρέπει νά μιλήσομε γιά τή μεγάλη ἀλλαγὴ πού συνέβηκε στόν ἴδιον τό Βουδδισμό. Ἡ ἀλλαγὴ αὐτὴ δέν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τό τότε "Νέο Κύμα", πού ἔγινε γνωστό ὡς Βουδδισμός Μαχαγιάννα ἢ Βουδδισμός τοῦ Μεγάλου Ὀχήματος πού ρίζωσε βαθειά, ἐμφανιζόμενο σάν πασιφανές στοιχείο τῆς διδασκαλίας τοῦ Βούδα.

"Ὅμως πότε, πῶς καί ἀπό ποιόν ξεκίνησε αὐτό τό "Νέο Κύμα"; Κανένας μέχρι σήμερα δέν μπόρεσε νά ἀπαντήσῃ σ' αὐτό τό ἐρώτημα. Τό μόνο πού μπορεῖ νά λεχθεῖ εἶναι ὅτι ἡ τάση αὐτὴ πρέπει νά ξεκίνησε σ' ὅ,τι ἔχει ἐπικρατήσῃ νά χαρακτηρίζεται ὡς "γενεαλογία τῆς σκέψης τῆς Μαχασαμγκικά", σχολῆς τήν ὁποία ἀποτελοῦσαν τά προοδευτικά στοιχεῖα τῶν ἱερέων τῆς ἐποχῆς ἐκεῆνης. Εἶναι ἐπίσης γεγονός ὅτι εἶχαν ὑπάρξει ἤδη μερικά ἀπὸ τά σημαντικά στοιχεῖα τῶν γραφῶν τῆς Μαχαγιάννα κατὰ τήν περίοδο ἀπὸ τοῦ πρώτου ἢ τοῦ δευτέρου π.Χ. αἰῶνα. μέχρι τοῦ πρώτου αἰῶνα τῆς Χριστιανικῆς Περιόδου. "Ἔστι ὅταν ἡ ἀνώτερη σκέψη τοῦ Ναγκαρτζούνα, μαζί μέ τίς γραφές τῆς Μαχαγιάννα, ἀναπτύχθηκαν πιά, ὁ Βουδδισμός Μαχαγιάννα μπήκε ζωηρά στό πρῶτο πλάνο τῆς σκηνῆς τῆς ἱστορίας αὐτῆς τῆς θρησκείας.

Ὁ ρόλος πού ἔπαιξε ἡ Μαχαγιάννα ἦταν πολὺ σημαντικός στή μακρόχρονη ἱστορία τοῦ Βουδδισμοῦ. Εἰδικά σέ ὅ,τι ἀφορᾷ τήν Κίνα καί τήν Ἰαπωνία, ὁ Βουδδισμός στίς χώρες αὐτές, σέ ὅλη σχεδόν τή διάρκεια τῆς ἱστορίας τους, ἀναπτύχθηκε κάτω ἀπὸ τήν ἐπίδραση τῆς διδασκαλίας τῆς Μαχαγιάννα. Τοῦτο δέν ἦταν περιέργο, γιατί ἡ σχολή αὐτὴ δημιούργησε ἓνα καινούργιο ἴδανικό γιά τή σωτηρία τῶν μαζῶν, οἱ ὁποῖες ὀραματίζονταν πιά τοὺς καινούργιους ζωντανούς ἁγίους (Μποτσιάττβα) νά ἐνσαρκώσουν αὐτό τό ἴδανικό. Ἀκόμα, κάτι πού βοήθησε ἦταν ὅτι τά πνευματικά ἐπιτεύγματα, στοὺς χώρους τῆς μεταρρυθτικῆς καί τῆς ψυχολογίας, πού ἐξασφάλισαν οἱ δάσκαλοι τῆς Μαχαγιάννα, ἦσαν ἐκπληκτικά. "Ἔτσι, ἂν καί σχετιζόταν πάντα μέ τή διδασκαλία τοῦ Γκοτάμα Βούδα ἡ Μαχαγιάννα προσέθεσε

σ'αὐτήν πολλές καουόργιες ὄψεις τῆς Σορίας καί τῆς Συμπό-
νιαις. Μ'αὐτές τίς νεες προσθήκες, ὁ Βουδδισμός γέμισε θέρημ καί
ἐνέργεια καί ἤρθε νά πλουτίσει τίς χώρες τῆς Ἀνατολῆς, ὅπως
τό ὀρημητικό ρεῦμα κάποιου μεγάλου ποταμοῦ.

3. ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΣΙΑ

Ἡ Κίνα πρωτογνώρισε τό Βουδδισμό ἀπό τίς χώρες τῆς
Κεντρικῆς Ἀσίας. Ἐτσι, ἂν πρόκειται νά μιλήσομε γιά τή διά-
δοση αὐτῆς τῆς διδασκαλίας ἀπό τήν Ἰνδία στήν Κίνα, πρέπει
νά μιλήσομε καί γιά τόν ὀνομαζόμενον Δρόμον τῆς Μετάξης. Ὁ
δρόμος αὐτός περνοῦσε ἀπο τίς ἀπέραντες ἐκτάσεις τῆς Κεντρι-
κῆς Ἀσίας καί ἔνωσε τή Δύση μέ τήν Ἀνατολή. Ἀνοίχτηκε δέ
ἡ ἐμπορική αὐτή ὁδός κατά τήν ἐποχή τοῦ αὐτοκράτορα Βού τῆς
δυναστείας Χάν (βασιλεψε 140-87 π.Χ.). Τήν ἐποχή ἐκεῖνη τό
κράτος τῶν Χάν ἐκτεινόταν μακρυνά πρὸς τή Δύση καί περιλάμ-
βανε διάφορες συνεχόμενες χώρες ὅπως ἡ Φεργκάνα, ἡ Σογδιάνα,
ἡ Τουκχάρα καί ἀκόμα τήν Παρθία στίς ὀποῖες τό ἐμπορικό πνεῦμα
πού τοὺς εἶχε μεταδώσει πρῶτύτερα ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ἦταν
ἀκόμη ζωηρότατο. Κατά μήκος αὐτοῦ τοῦ ἀρχαίου δρόμου πού
διέσχισε αὐτές τίς χώρες τό μεταξύ ἔπαιξε τόν πῶ ὀσπουδαῖο ρόλο.
Ἐξ'οῦ καί τό ὀνομα Δρόμος τῆς Μετάξης. Ἀπό τήν ἐποχή τοῦ
Χριστοῦ καί μετά, ἡ Ἰνδία καί ἡ Κίνα ἀρχισαν τίς μορφωτικές
τους ἐπαρές, πρῶτα μέσω τῆς ἐμπορικῆς ὁδοῦ. Ἐτσι, μπορεῖ νά
λεχθεῖ ὅτι ὁ Δρόμος αὐτός ὑπῆρξε ἐπίσης καί δρόμος τοῦ Βουδδι-
σμοῦ.

4. ΚΙΝΑ

Ἡ ἱστορία τοῦ Κινέζικου Βουδδισμοῦ ἀρχίζει μέ τήν ἀπο-
δοχή καί μετάφραση τῶν Βουδδιστικῶν γραφῶν ἀπό Κινέζους.
Τά παλαιότερο μεταφρασμένο ἔργο ἀπό τοὺς ἀρχαῖους χρόνους
λέγεται ὅτι εἶναι τό Σούσιν-έρ-τσάνγκ-τσινγκ (Σούτρα τοῦ Βουδδα
σέ Σαρανταθύο Τμήματα), μιά μετάφραση πού ἔγχε ἀπό τόν
Κασναπαματάνγκα καί ἄλλους κατά τήν περίοδο Γίνγκ-Πίνγκ
(58-76 μ.Χ.) τοῦ αὐτοκράτορα Μίνγκ τῆς Μεταγενέστερης Ἀνατο-

λικής Δυναστείας Χάν. Όμως σήμερα πιστεύεται ότι αυτό τό έργο δέν είναι παρά ένας θρύλος. Η έπιστήμη όμως αποδίδει τή μεταφραση αὐτή στόν Άν-σί-κάο, πού ήταν μεταφραστής στό Λό-γιάνγκ από τό 148 μέχρι τό 171 μ.Χ. Από εκείνη τήν εποχή μέχρι τήν εποχή τής Βόρειας Δυναστείας Σούνγκ (960-1129 μ.Χ.) τό μεταφραστικό έργο συνεχίσθηκε αδιάλειπτα γιά χίλια σχεδόν χρόνια.

Κατά τά παλαιότερα χρόνια, τόν άξονα γιά τή γνωριμία τών γραφών καί τή μετάφρασή τους αποτέλεσαν βασικά οί ιερείς από τίς χώρες τής Κεντρικής Άσίας, π.Χ. ό "Άν-σί-κάο, πού αναφέραμε πρῶν, ήταν από τήν Παρθία. Ό Κάνγκ-σένγκ-καί από τήν περική Σάμαρκαντ ήρθε στή Λό-γιάνγκ τόν 3ο αιώνα καί μετέφρασε τήν Σουκχαβατιβγιούχα (τό βιβλίο τής Άπεριώ-ριστης Ζωής). Καταγόταν από τήν περιοχή τής Σαμαρκάνδης. Άκόμα, ό Τσοῦ-φά-χού ή Ντάρμαράκσα, γνωστός σάν μεταφραστής τής "Σαντχαρμα-πουνταρικά", ήρθε από τήν Τουκχάρα καί έμεινε στή Λό-γιάνγκ από τά τέλη τοῦ 3ου αιώνα μέχρι τίς άρχές τοῦ 4ου. Όταν εμφανίσθηκε ό Κουμαρατζίβα, από τήν Κούτσα στίς άρχές τοῦ 5ου αιώνα κορυφώθηκε ή μεταφραστική εργασία στήν Κίνα.

Άπό εκείνη περίπου τήν εποχή, άρχισαν οί δραστηριότητες τών ιερέων πού επισκέπτονταν τήν Ίνδία από τήν Κίνα, γιά νά μάθουν Σανσκριτικά. Πρωτοπόρος αὐτῶν τών ιερέων ήταν ό Φά-χιιέν (339-420 μ.Χ.). Άφησε τή Λό-γιάνγκ στά 399 γιά τήν Ίνδία καί γύρισε 15 χρόνια άργότερα. Ό πῶ γνωστός επισκέπτης τής Ίνδίας, ήταν ό Χσουν-τσουάνγκ (600-664 μ.Χ.) πού έφυγε γιά εκεί τό 627 καί γύρισε πίσω τό 645, μετά από δεκαεννιά χρόνια. Άκόμα, ό "Ι-τσινγκ (635-713 μ.Χ.) (πού δέν έχει καμμία σχέση μέ τό όμώνυμο βιβλίο) σαλπάρησε γιά τήν Ίνδία τό 671 καί γύρισε πίσω ακολουθώντας τόν ίδιο δρόμο, εικοσιπέντε χρόνια άργότερα.

Αὐτοί οί ιερείς επισκέφτηκαν τήν Ίνδία μόνοι γιά νά μάθουν Σανσκριτικά κι'έφεραν πίσω μαζί τους εκείνες τής γραφές πού

είχαν διαλέξει, παίζοντας πρωταρχικό ρόλο στη μετάφρασή τους. Ειδικότερα η γλωσσολογική ικανότητα που έδειξε ο Χουάν-τσούνγκ ήταν εξαιρετική, έτσι που με τη δραστήρια εργασία του, η μετάφραση τών γραφών στην Κίνα έφθασε σε ύψηλό επίπεδο. Τό μεταφραστικό έργο του παρελθόντος, που έγινε από τό επιτελείο του Κουμαρατζίβα, ονομάστηκε "Παλιές Μεταφράσεις", ενώ τό έργο του Χουάν-τσούνγκ και τών μεταγενέστερων μεταφραστών, ονομάστηκε "Νέες Μεταφράσεις" από τούς μελετητές του Βουδδισμού τών μεταγενεστέρων χρόνων.

Βασισμένη σ'αυτούς τούς πολυάριθμους τόμους Βουδδιστικών γραφών, που είχαν μεταφρασθεῖ από τά Σανσκритικά, οι διαβασμένοι αὐτοί ἄνθρωποι στράφηκαν προοδευτικά μά αποφασιστικά πρὸς τόν Κινεζισμό. Κυριάρχησαν ἔτσι στό Βουδδισμό τά χαρακτηριστικά, οἱ ἀνάγκες καί οἱ βεβαιότητες τῆς κινεζικῆς σκέψης. Δέν εἶναι π.Χ. τυχαῖο ὅτι οἱ Κινέζοι ἱερεῖς ἔστρεψαν τό πνεῦμα τους πρὸς τό "ἀν-υπόστατο τῆς ὑπαρξης", ὅπως φαίνεται ἰδιαίτερα ἀπό τά κείμενα τῆς Πράξια. Οὔτε εἶναι τυχαῖο ὅτι λίγο ἀργότερα ἀπέριψαν τῆ Χωαγιάνα, ἢ τό "Μικρό "Οχνημα", γιά νά ἀγκαλιάσουν ὀλοψύχως τήν Μαχαγιάνα, ἢ "Μεγάλο "Οχνημα". Ἡ παραπάνω τάση ἔγινε προοδευτικά αἰσθητή στή Σχολή Τεντάι, καί μπορεῖ νά λεχθεῖ ὅτι ἔφθασε στό ζενίθ της ὅταν παρουσιάσθηκε ἡ Σχολή Ζέν.

Τοῦτο συνέβη κατά τό δεύτερο μισό τοῦ ἔκτου αἰῶνα ὅταν ἐμφανίσθηκε ὁ Τεντάι-Νταῖσι, Τσί-ί (538-597 μ.Χ.), ὁ τρίτος κατά σειράν πατριάρχης τῆς σχολῆς αὐτῆς. Ἐπρόκειτο γιά μιὰ ἀπό τίς πιό ἐξέχουσες φυσιογνωμίες τῆς Βουδδιστικῆς σκέψης καί ἡ ἀπό μέρους του κριτική κατάταξη τῆς διδασκαλίας τοῦ Βούδδα σέ Πέντε Περίόδους καί τά Ὁκτώ Δόγματα ἄσκησε γιά πολύ καιρό μιὰ πλατεῖα ἐπίδραση στό Βουδδισμό τῆς Κίνας, ἀλλά καί τῆς Ἰαπωνίας.

Δέν πρέπει νά λησμονεῖται ὅτι στήν Κίνα, οἱ διάφορες Σουῦ-τρεις εἶχαν ἀρχικά ταξινομηθεῖ ἄσχετα μέ τῆ σειρά που γράφτηκαν καί εἶχαν μεταφρασθεῖ ὅπως ἔτυχε. Τό πρόβλημα μέ

τόν τεράστιο ἀριθμό αὐτῶν τῶν κειμένων ἦταν νά γίνει ἀντιληπτή ἡ προέλευση καί ἡ ἀξία τους. Ἦταν ἀπαραίτητο νά ἐκτιμηθεῖ ὁ Βουδδισμός σάν σύνολο καί νά καταδειχθεῖ ὅτι ὁ καθένας ἔπρεπε νά τόν ἀντιλαμβάνεται ἀνάλογα μέ τή δική του ὀπτική γωνία. Πράγμα πού σήμαινε ὅτι στήν ἀξιολόγηση αὐτῶν τῶν κειμένων προεῖχε βέβαια ἡ τάση τῆς Κινέζικης σκέψης. Πάνω ἀπό ὅλα ἡ ἀξιολόγηση τοῦ Τσί-ι ἦταν πολύ συστηματική καί, κατά συνέπεια, ἐκπληκτικά πειστική. Ὅμως, μέ τήν ἐμφάνιση τῆς σύγχρονης Βουδδιστικῆς ἔρευνας, ἀκόμα καί αὐτή ἡ δεσπόζουσα ἐπιρροή ἔχασε τή δύναμη της.

Στήν ἰσορροπία τοῦ Βουδδισμοῦ στήν Κίνα τό τελευταῖο πού ἐμφανίσθηκε ἦταν τό Ζέν. Ἰδρυτής του λέγεται ὅτι ἦταν ὁ Σραμὰνα ἀπό μιᾶ ξένη χώρα ἡ Μποντιντάρμα (-528 μ.Χ.). Ἀλλά ὁ σπόρος πού ἔσπειρε τό ἄτομο αὐτό ἀνθίσει μόνο μετά τήν ἐποχή τοῦ Χούι Νένγκ (638-713 μ.Χ.), τοῦ ἔκτου πατριάρχου τοῦ Ζέν. Ὅμως μετά τόν 80 αἰῶνα, τό κίνημα αὐτό στήν Κίνα, ἔστειλε διαδοχικά στίς γύρω χῶρες πολλούς προικισμένους ἱερεῖς, ἐξασφαλίζοντας ἔτσι τήν ἀνθηση τοῦ Ζέν γιά μιᾶ περίοδο πολλῶν αἰῶνων.

Εἶναι φανερό ὅτι δημιουργήθηκε ἕνα καινούργιος τρόπος σκέψης στό Βουδδισμό, πού ἦταν βαθειά ριζωμένος στή φύση τοῦ Κινέζικου λαοῦ. Μέ ἄλλα λόγια, τό Ζέν δέν ἦταν τίποτε ἄλλο παρά ἕνας Βουδδισμός χρωματισμένος ἀπό τόν κινέζικο τρόπο σκέψης. Παρ' ὅλα αὐτά, ἡ διδασκαλία τοῦ Γκοτάμα Βούδδα, μέ τήν προσθήκη καί τοῦ νέου τούτου ρεύματος, μεταμορφώθηκε ἀπό αὐτό σέ ἕνα ἀκόμα μεγαλύτερο ποτάμι, πού πλούτισε ιδιαίτερα τίς χῶρες τῆς Ἀνατολῆς.

5. ΙΑΠΩΝΙΑ

Ἡ ἱστορία τοῦ Βουδδισμοῦ στήν Ἰαπωνία ἀρχίζει τόν 6ο αἰῶνα. Τό 538 μ.Χ. ὁ βασιλιάς τοῦ Πάκτζε (ἡ Κουντάρα, Κορέα), ἔστειλε ἕνα πρεσβευτή γιά νά παρουσιάσει μιᾶ βουδδιστική εἰκόνα καί περγαμηνή μέ Σούτρες στήν αὐλή τοῦ Αὐτοκράτορα

Κωμεί: Ἀποτέλεσε τοῦτο τήν πρώτη γνωριμία τῆς Ἰαπωνίας μέ τό Βουδδισμό. Ἡ ἱστορία αὐτῆς τῆς θρησκείας στήν Ἰαπωνία ἔχει λοιπόν τώρα ἡλικία 1400 ἐτῶν καί ἄνω.

Ἡ ἐν λόγῳ μακρόχρονη ἱστορία τοῦ Ἰαπωνικοῦ Βουδδισμοῦ μπορεῖ νά μελετηθεῖ σέ ἀναφορά μέ τρεῖς περιόδους: Ἡ πρώτη ἀφορᾶ τόν 7ο καί 8ο αἰώνα. Συγκεκριμμένα μπορούμε νά ἀναφερθοῦμε στό ναό Χοριούτζι (607 μ.Χ.) καί τό ναό Τονταϊτζι (752 μ.Χ.) γιατί αὐτοί κατασκευάσθηκαν τότε. Μελετώντας τήν ἐποχή, ἐκεῖνη αὐτό πού δέν μπορούμε νά παραβλέψομε εἶναι ὅτι ἀνέβασε ἀσυνήθιστα ψηλά τήν πολιτιστική στάθμη ὁλόκληρης τῆς Ἀσίας. Ὅντως τήν ἐποχή ἐκεῖνη, ἐνῶ ὁ πολιτισμός στή Δύση ἦταν βυθισμένος σέ μεγάλο σκοτάδι, ὁ πολιτισμός τῆς Ἀνατολῆς δημιουργοῦσε ἕνα ἐκπληκτικά δραστήριο καί συναρπαστικό κίνημα. Στήν Κίνα, στήν Κεντρική Ἀσία, στήν Ἰνδία καί στίς χῶρες τῆς Νότιας Θάλασας, οἱ δραστηριότητες στούς τομεῖς τῆς διανόησης, τῆς θρησκείας καί τῆς τέχνης, προχωροῦσαν ἀπορασιστικά. Ὁ Βουδδισμός σάρωνε τόν ἀνατολικό κόσμο μέ τό τεράστιο ρεῦμα ἀνθρωπισμοῦ πού πρόσφερε, ὅπως φαίνεται ἀπό τήν κατασκευή τοῦ θαυμαστοῦ ναοῦ Χοριούτζι καί τοῦ ὑπέροχου ναοῦ Τονταϊτζι, γιά νά μὴν ἀναφέρομε τίς γραφικές θρησκευτικές καί καλλιτεχνικές δραστηριότητες πού ξεκίνησαν σέ σχέση μ'αὐτά τά μνημεῖα καί κάλυψαν ὅλη τήν ἀπέραντη Ἀσία.

Οἱ κάτοικοι τῆς Ἰαπωνίας, πού ἀπό πολύ καιρό εἶχαν μείνει ἀπολίτιστοι, ἔπλεαν τώρα στό πέλαγος ἐνός μεγάλου πολιτισμοῦ, πού ἄνθισε ξαφνικά. Τόσο μεγάλο ἦταν τό γύρισμα τῆς μοίρας, πού εὐνόησε τούς ἀνθρώπους ἐκείνους. Καί βέβαια ὁ βασικός ὑπεύθυνος γιά τό γεγονός αὐτό ἦταν ὁ Βουδδισμός. Ἔτσι οἱ Βουδδιστικοί ναοί τῆς ἐποχῆς ἔγιναν κέντρα λαμπρῆς πνευματικῆς κίνησης, ἐνῶ οἱ ἱερεῖς ἐξελίχθηκαν σέ ἡγέτες καινούργιας διδασκαλίας. Δημιουργήθηκε δηλαδή τότε μιὰ πλατειά καί μεγάλη κουλτούρα καί ὄχι ἀπλῶς μιὰ νέα θρησκεία. Αὐτή ἦταν ἡ πραγματική κατάσταση τοῦ Βουδδισμοῦ, πού γιά πρώτη φορά μεταφρατεύθηκε σ'αὐτήν τή χώρα.

Τόν ἔννατο αἰώνα, δύο μεγάλοι ἱερεῖς, ὁ Σάιτσο (Ντένγκυο Ντάισι 767-822) καί ὁ Κουκάι (Κόμπο Ντάισι, 774-835) φάνηκαν στό προσκήνιο καί ἱδρυσαν δύο Βουδδιστικά τάγματα, πού συνήθως ἀναφέρονται μαζί ὡς Βουδδισμός Χειῖαν. Χάρη σ'αὐτούς τούς δύο ἐδραιώθηκε ὁ Βουδδισμός στήν Ἰαπωνία. Αὐτοὶ οἱ ἱερεῖς τόν μετέδωσαν μέ τίς ἀρχικές του θέσεις καί τελετουργίες καί ἱδρυσαν τὰ κεντρικά μοναστήρια στά βουνά Χιέι καί Κόυα. Κατά τὰ τριακόσια χρόνια πού ἀκολούθησαν μέχρι τήν περίοδο ΚΑΜΑΚΥΡΑ αὐτές οἱ δύο ὑποδιαιρέσεις τοῦ Βουδδισμοῦ τό Τεντάι καί τό Σινγκόν, προσήλκυσαν κυρίως τούς ἀριστοκράτες καί τήν αὐτοκρατορική αὐλή.

Ἡ ἀρχή τῆς δεύτερης περιόδου τοῦ Ἰαπωνικοῦ Βουδδισμοῦ μπορεῖ νά τοποθετηθεῖ στόν 12ο καί τόν 13ο αἰώνα. Τότε ἐμφανίσθηκαν μεγάλοι ἱερεῖς ὅπως ὁ Χόνεν (1133-1212 μ.Χ.), ὁ Σωράν (1173-1262 μ.Χ.), ὁ Ντόγκεν (1200-1253 μ.Χ.), ὁ Νισοίρεν (1222-1282 μ.Χ.) κ.ά. Ἀκόμα καί σήμερα ὅταν μιλάμε γιά τό Βουδδισμό τῆς Ἰαπωνίας δέν μπορούμε νά ἀγνοήσουμε τὰ ὀνόματά αὐτῶν τῶν μεγάλων ἱερέων. Ἀλλά γιατί μόνο αὐτοὶ οἱ αἰῶνες ἔδωσαν τόσο ἐξαίρετους ἱερεῖς; Ἡ ἀπάντηση εἶναι ὅτι ἕνα καυτό πρόβλημα ἀπασχολοῦσε τούς μεγάλους ἄντρες ἐκείνης τῆς ἐποχῆς. Ποιό ἦταν; Ἴσως ὅτι ὁ Βουδδισμός ἔπρεπε νά γίνεи δεκτός μέ μία καθαρά ἰαπωνική μορφή.

Τοῦτο μπορεῖ νά μᾶς ὀδηγήσει σέ ἕνα δεύτερο ἐρώτημα. "Δέν εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὁ Βουδδισμός εἶχε εἰσχωρήσει σ'αὐτήν τή χώρα πολύ πρῶν ἐκείνη τήν ἐποχή;" "Ἐτσι εἶναι ἱστορικά. Ὅμως ἀποτελεῖ ἐπίσης γεγονός ὅτι χρειάστηκαν πολλές ἑκατοντάδες χρόνια πρῶν ὁ λαός αὐτῆς τῆς χώρας μπορέσει νά ἀφομοιώσει ἱκανοποιητικά καί νά διασκευάσει αὐτήν τήν ξένη θρησκεία ὥστε νά τήν κάνει πλήρως δική του. Μέ ἄλλα λόγια, οἱ προσπάθειες σ'αὐτήν τή χώρα γιά τή διάδοση τοῦ Βουδδισμοῦ ἀρχισαν τόν 7ο καί τόν 8ο αἰώνα, ἀλλά καρποφόρησαν μόνο τόν 12ο καί 13ο αἰώνα, μέ τή βοήθεια αὐτῶν τῶν ἱερέων καί τῆς ἐκ μέρους των "ἰαπωνοποίησης" του.

Μετά ἀπ'αὐτό ὁ Ἰαπωνικός Βουδδισμός, στηριζόμενος στά θεμέλια πού ἔθεσαν αὐτοί οἱ ἔξοχοι ἱερεῖς διατήρησε τό κύρος του μέχρι καί σήμερα, χωρίς ὅμως νά ὑπερακοιτίσει ποτέ τήν αἴγλη ἐκείνων τῶν αἰώνων. Ἀπλῶς ἀρχίζει νά τραβάει τώρα τήν προσοχή μας ὁ καρπός μιάς καουούργιας ἔρευνας γιά τόν πραγματικό Βουδδισμό, πού προωθείται ἐδῶ στίς μέρες μας.

Ἡ πρώτη μορφή Βουδδισμού, πού ἔγινε δεκτὴ σ'αὐτήν τή χώρα, καί μάλιστα στό σύνολό της, ἦταν ὁ Βουδδισμός Μαχαγιάνα, ὑπό τήν ἐπίδραση τοῦ Κινεζικοῦ Βουδδισμού. Εἰδικά μετά τήν ἐμφάνιση τῶν μεγάλων δασκάλων τοῦ 12ου καί 13ου αἰώνα ἡ Μαχαγιάνα, μέ ἐπίκεντρο τούς ἰδρυτές τῶν δύο μεγάλων ταγμάτων, διαμόρφωσε τό κύριο ρεῦμα τῆς θρησκείας αὐτῆς. Αὐτή ἡ ἄποψη ὑποστηρίζεται μέχρι σήμερα. Στήν ἱστορία τοῦ Βουδδισμού τῆς Ἰαπωνίας μ'αὐτήν τή μορφή, ἡ μελέτη τοῦ ἀρχικοῦ Βουδδισμού ἀρχισε περίπου μετά τό μέσο τῆς Ἐποχῆς Μείτζί. Ἡ μορφή τοῦ Γκοτάμα Βούδδα ξαναπρόβαλε γιά ὅσους εἶχαν ξεχάσει ὅτι Ἐκεῖνος ἦταν ὁ ἰδρυτής τῆς θρησκείας αὐτῆς — πρῶν ἀπό τούς ἰδρυτές τῶν ταγμάτων. Ἐγινε ἐπίσης σαφές σέ ὅσους δέν ἔδωαν σημασία παρά στή Μαχαγιάνα, ὅτι ὑπῆρχε καί ἡ συστηματοποιημένη Βουδδιστική πίστη. Αὐτές οἱ νέες φάσεις τῆς ἔρευνας παραμένουν πρός τό παρόν στή σφαῖρα τῆς ἐπιστημονικῆς μάθησης καί δέν εἶναι ἀκόμα σέ θέση νά προκαλέσουν θρησκευτικό ἐνθουσιασμό στίς μᾶζες τῶν ἀνθρώπων. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ γνώση τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ τοῦ αἰώνα, σχετικά μέ τό Βουδδισμό, παίρνει τουλάχιστον μιά καουούργια τροπή. Ἐν πάση περιπτώσει, ὁ συγγραφέας τοῦ παρόντος θά ἤθελε νά χαρακτηρίσει αὐτήν τή νέα φάση σάν τήν ἀπαρχή τῆς τρίτης περιόδου στήν ἱστορία τοῦ Ἰαπωνικοῦ Βουδδισμού.

Η ΜΕΤΑΔΟΣΗ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΤΟΥ ΒΟΥΔΔΑ

Ὁ Βουδδισμός εἶναι μιὰ θρησκεία βασισμένη στή διδασκαλία πού ὁ Σακναμούνι πρόσφερε ἐπί 45 χρόνια τῆς ζωῆς του. Οἱ λόγοι του ἔχουν ἀπόλυτη ἐγκυρότητα γι'αὐτήν τή θρησκεία. Παρά τό γεγονός ὅτι ὑπάρχουν 84.000 τρόποι προσέγγισης στό Ντάρμα καί μεγάλος ἀριθμός σχολῶν, ὅλοι στηρίζονται στους λόγους τοῦ Σακναμούνι. Τά βιβλία ὅπου ἔχει καταγραφεῖ ἡ διδασκαλία του εἶναι γνωστά ὡς "Ἰσάίκυο" ἢ "Νταϊζόκου", δηλαδή, τά ἀπαντα τῶν ἱερῶν γραφῶν.

Ὁ Σακναμούνι ὑποστήριξε μέ θέρμη τήν ἰσότητα τῶν ἀνθρώπων καί κήρυξε τίς ἀρχές του στήν καθαρῆ καί ἀπλή καθημερινή γλώσσα, πού μπορεῖ ὁ καθένας νά καταλάβει. Συνέχισε τά κηρύγματά του γιά τό καλό ὄλων τῶν ἀνθρώπων μέχρι τή στιγμή τοῦ θανάτου του σέ ἡλικία ὀγδόντα ἐτῶν — χωρίς νά χάσει οὔτε μιάν ἡμέρα διδασκαλίας σέ ὅλα αὐτά τά χρόνια.

Μετά τό θάνατό του, οἱ μαθητές του μετέφεραν στους ἄλλους ἀνθρώπους τή διδασκαλία ἀκριβῶς ὅπως τήν εἶχαν ἀκούσει. "Ὅμως καθώς ἡ διδασκαλία μεταδιδόταν καί ἐπαναλαμβάνόταν προφορικά, ἐμφυλλοχώρησαν μερικές ἀλλαγές, ὀφειλόμενες στά ἀθέλητα λάθη τῶν μαθητῶν σχετικά μέ τά ὅσα πίστευαν ὅτι εἶχαν ἀκούσει ἢ καταλάβει. Παρ' ὅλα αὐτά καταβλήθηκε προσπάθεια εὐθύς ἀπό τήν ἀρχή ὅπως τά λόγια τοῦ Σακναμούνι ἀναπαράγονται πιστά καί σωστά ὥστε νά ἔχουν τή δυνατότητα νά τά δεχθοῦν ὅσο τό δυνατό περισσότερο ἀνθρωποι στήν ἀθηντική τους μορφή. Στά πλαίσια τῆς μεγάλης αὐτῆς προσπάθειας διατήρησης τῆς ἀρχικῆς καθαρότητος τῶν λόγων τοῦ Σακναμούνι, πολλοί κορυφαῖοι ἱερεῖς συγκεντρώθηκαν λίγο μετά τό θάνατό του μέ σκοπό νά προσαρμόσουν καί νά συγκρίνουν τά λόγια καί τή διδασκαλία του, ἀπαγγέλλοντας ὁ καθένας αὐτά πού πίστευε πῶς εἶχε ἀκούσει. Γιά νά τό πετύχουν αὐτό, οἱ ἐν λόγω ἱερεῖς πέρασαν πολλούς μῆνες συζητώντας. Τό ἀποτέλεσμα τῆς προσπάθειάς των ἔγινε

γνωστό ως "Κετσουτζίου" ή κωδικοποίηση. Αυτό δείχνει με πόση ευσέβεια και περίσκεψη οι άνθρωποι αυτοί προσπάθησαν να διατηρήσουν και μεταφέρουν αυτούσια τὰ λόγια τοῦ μεγάλου δασκάλου.

Ἡ διδασκαλία, διαμορφωμένη μέ τόν τρόπο αὐτό, ἐν συνεχείᾳ καταγράφηκε. Σ' αὐτές τίς καταγραφές προστέθηκαν τὰ σχόλια καί ἐρμηνεῖες τῶν δασκάλων τῶν μεταγενέστερων χρόνων, οἱ ὁποῖες ἔγιναν γνωστές ὡς "Ρόν" ἢ σχόλια. Ἡ διδασκαλία τοῦ ἴδιου τοῦ Βούδδα, τὰ κατοπινά σχόλια καί οἱ Βουδδιστικές ὁδηγίες συμπεριφορᾶς ὀνομάσθηκαν "Σανξόκνο" (Τά Τρία Τμήματα τῶν Βουδδιστικῶν Γραφῶν) ἢ Τριπιτάκα στά Σανσκριτικά.

Τό "Σανξόκνο" ἢ Τριπιτάκα περιλαμβάνει τό "Κυόξο", τό "Ριτσούξο" καί τό "Ρόνξο". Ἡ λέξη "Ξο σημαίνει δοχεῖο, ΚΥΟ σημαίνει Βουδδιστικές Γραφές, ἡ λέξη "Ρίτσου" σημαίνει τίς ὁδηγίες συμπεριφορᾶς γιά τή Βουδδιστική Ἀδελφότητα καί τό "Ρόν" σημαίνει τὰ σχόλια τῶν μεγάλων δασκάλων.

Κατά τήν παράδοση, ὁ Βουδδισμός ἔγινε γιά πρώτη φορά γνωστός στήν Κίνα τό 67 μ.Χ., ὅταν βασίλευε ἐκεῖ ὁ αὐτοκράτορας Μίγκ τῆς Μεταγενέστερης Ἀνατολικῆς δυναστείας Χάν (25-220 μ.Χ.). Ὅμως στήν πραγματικότητα οἱ πρῶτες Βουδδιστικές γραφές ἔγιναν γνωστές καί μεταφράσθηκαν στήν Κίνα μόνο μετά ἀπό 84 χρόνια (στά 151 μ.Χ.), ἐπί αὐτοκράτορος Χουάν, τῆς Μεταγενέστερης Ἀνατολικῆς Δυναστείας Χάν. Ἀπό τότε καί γιά μιά περίοδο 1700 ἐτῶν συνεχίσθηκαν οἱ προσπάθειες γιά τή μετάφραση τῶν βουδδιστικῶν γραφῶν στήν Κινέζικη γλῶσσα. Μεταφράσθηκαν συνολικά 1440 γραφές πού καταχωρήθηκαν σέ 5.586 τόμους. Οἱ προσπάθειες γιά νά διατηρηθοῦν αὐτές οἱ (μεταφρασμένες) γραφές ἄρχισαν μέ τή Δυναστεία Βεῖ. Ἀλλά κατά τήν ἐποχή τῆς Βόρειας Δυναστείας Σούνγκ ἄρχισε καί ἡ ἐκτύπωσή των. Πάντως ἀπό ἐκείνη περίπου τήν ἐποχή, τὰ ἔργα τῶν μεγάλων δασκάλων τῆς Κίνας ἄρχισαν νά προστίθενται στίς Βουδδιστικές γραφές καί δέν

ήταν πιά σωστό νά λέγονται αὐτά τά βιβλία Τριπιτάκα. Κατά τήν περίοδο τῶν Σουεϊ, τό ὄνομα "Ἰσάϊκνύ", ἡ ἅπαντα τῶν ἱερῶν γραφῶν, δόθηκε στά βιβλία, ἐνῶ κατά τήν περίοδο τῶν Τάνγκ ἀπέκτησαν τό καινούργιο ὄνομα "Ντάϊζοκνύ" ἡ ἅπαντα τῶν Βουδδιστικῶν γραφῶν, κανόνων καίπραγματειῶν.

Ὁ Βουδδισμός ἔγινε γνωστός στό Θιβέτ γύρω στόν 7ο μ.Χ. αἰῶνα, ἐνῶ ἐπί περίπου 150 χρόνια, ἀνάμεσα στόν 9ο καί τόν 11ο μ.Χ. αἰῶνα, συνεχίσθηκαν ἄοκνες οἱ προσπάθειες γιά τή μεταφράση τῶν σχετικῶν γραφῶν, ἔτσι πού ὅλες σχεδόν εἶχαν πιά μεταφρασθεῖ τήν ἐποχή ἐκείνη.

Μέ βάση τό γεγονός ὅτι οἱ γραφές δέν ἔχουν μόνο μεταφρασθεῖ στά Κορεάτικα, Ἰαπωνικά, Κεϋλανέζικα, Καμποτζιανά, Τουρκικά καί σχεδόν σέ ὅλες τίς ἀνατολικές γλώσσες, ἀλλά παραλήλως στά Λατινικά, Γαλλικά, Ἀγγλικά, Γερμανικά καί Ἰταλικά, μπορεῖ κανεῖς νά ἰσχυρισθεῖ ὅτι ἡ εὐλογία τῆς διδασκαλίας τοῦ Βούδδα ἀπλώθηκε πιά σέ κάθε γωνιά τῆς Γῆς.

Ἀπό τήν ἄλλη μεριά, ὅμως, εἶναι γεγονός ὅτι παρά τήν ποιότητα τῶν μεταφράσεων, τήν ἐξέλιξη τῆς θρησκείας, κατά τή διάρκεια δύο χιλιάδων περίπου χρόνων, καί τίς δέκα χιλιάδες μεταφράσεις τῶν γραφῶν, εἶναι ἀκόμα δύσκολο νά πιάσει κανεῖς τό ἀληθινό νόημα τῶν λόγων τοῦ Σακναμουῖνι — ἀκόμα καί μέ τή βοήθεια τοῦ "Ντάϊζοκνύ". Γίνεται ἔτσι φανερό ὅτι πρέπει νά πάρει κανεῖς τά βασικά σημεῖα ἀπό τό "Ντάϊζοκνύ" καί νά τά κάνει κριτήριω τῆς πίστεως του στή θρησκεία αὐτή.

Στό Βουδδισμό, τό μεγαλύτερο κῦρος ἔχουν τά λόγια τοῦ ἴδιου τοῦ Σακναμουῖνι. Συνεπῶς ἡ διδασκαλία τῆς θρησκείας αὐτῆς πρέπει νά συνδέεται στενά μέ τίς ἀλήθειες τῆς καθημερινῆς ζωῆς. Ἀλλιῶς δέν μπορεῖ νά στρέψει τό ἄτομο ἐκ βαθέων πρὸς τή διδασκαλία αὐτή καί νά ἀνάψει τήν πίστη στήν καρδιά του. Μ' αὐτήν τήν ἔννοια λοιπόν, γιά νά μπορέσει ἡ διδασκαλία τοῦ Βούδδα νά γίνει προσιτή, πρέπει νά εἶναι καθαρή, καί ἀπλή ἄβουλη στήν ποιότητά της, ἐπαρκῆς στό σύνολό της καί ἀκόμη

ἀκριβής ἀλλά δοσμένη στή γλώσσα τῆς καθημερινῆς ζωῆς, πού ὅλοι οἱ ἄνθρωποι καταλαβαίνουν.

Τό ἀνα χειῖρας βιβλίον γράφτηκε μ'αὐτές τίς σκέψεις στό μυαλό, διαδεχόμενο τό "ρεῦμα" τοῦ "Νταΐζοκῦ", μέ τήν ἱστορία του τῶν δύο χιλιάδων πεντακοσίων ἐτῶν περίπου. Φυσικά αὐτή ἡ ἐκθεση δέν μπορεῖ νά θεωρηθεῖ τέλεια στό περιεχόμενό της. Οἱ λόγοι τοῦ Βουδδα εἶναι ἀπέραντα βαθεῖς καί οἱ Ἀρετές Του τόσο ἀπεριόριστες ὥστε εἶναι δύσκολο νά τίς ἐκτιμήσει κανεῖς

"Ἐτσι, εὐχόμεστε εἰλικρινά ὅπως τό βιβλίον αὐτό βελτιωθεῖ μελλοντικά καί γίνοι πύο ἱκανοποιητικό καί χρήσιμο στίς ἐπόμενες ἐκδόσεις του. Ἡ πίστη στήν ἀξία του θά μάς βοηθήσει νά τό πετύχομε.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΤΟΥ ΒΟΥΔΔΑ"

Αυτό τό Βουδδιστικό κείμενο συμπληρώθηκε μετά από διορθώσεις και αναθεωρήσεις τής πρωτότυπης 'Ιαπωνικής "Έκδοσης του βιβλίου "Πρόσφατα Μεταφρασμένα Βουδδιστικά Κείμενα", που εκδόθηκε τον 'Ιούλιο του 1925, από τον 'Οργανισμό για τή Διάδοση των "Πρόσφατα Μεταφρασμένων Βουδδιστικών Κεμένων" του Αιδ. Μουάν Κίζου. Αυτή ή πρώτη 'Ιαπωνική "Έκδοση συντάχθηκε από τον Καθ. Σουγκάκου Γιαμάμπε και τον Καθ. Τσίξεν 'Ακανούμα, σέ συνεργασία μέ πολλούς μελετητές του Βουδδισμού στήν 'Ιαπωνία. 'Η εργασία βάστηξε σχεδόν πέντε όλόκληρα χρόνια.

Κατά τήν Περίοδο Σόουα (1926-) εκδόθηκαν στά 'Ιαπωνικά από τον 'Οργανισμό αυτό, τά "'Εκλαϊκευμένα Βουδδιστικά Κείμενα" που διαδόθηκαν πλατειά σ'όλη τήν 'Ιαπωνία.

Τόν 'Ιούλιο του 1934, όταν πραγματοποιήθηκε τό Συνέδριο τής Βουδδιστικής Νεολαίας όλων των χωρών του Ειρηνικού στήν 'Ιαπωνία, μία από τίς εργασίες τής 'Ιαπωνικής 'Ομοσπονδίας Βουδδιστικής Νεολαίας, μέ τή βοήθεια του κ. Ντ. Γκόντάρντ, ήταν και ή έκδοση τής "Διδασκαλίας του Βούδδα", τής 'Αγγλικής δηλαδή μετάφρασης τής παραπάνω "'Εκλαϊκευμένης Έκδοσης Βουδδιστικών Κεμένων". Τό 1962, κατά τήν 70ή 'Επέτειο τής Εισαγωγής του Βουδδισμού στήν 'Αμερική, ό π. Γέχαν Νουμάτα, πρόεδρος τής εταιρίας Μισουτόγιο, εξέδωσε μόνος του μία άλλη 'Αγγλική μετάφραση τής "Διδασκαλίας του Βούδδα".

Τό 1965, όταν ό κ. Νουμάτα 'ίδρυσε τό "Ίδρυμα για τή Διάδοση του Βουδδισμού στο Τόκυο, προγραμματίσθηκε ή διάδοση δραστηριότητες του Ίδρύματος.

Γιά νά υλοποιηθεί ή απόφαση οργανώθηκε τό 1966 μία επιτροπή μέ σκοπό νά αναθεωρήσει αυτήν τήν έκδοση τής "Διδασκαλίας του Βούδδα". Μέλη της ήσαν οι καθηγητές Καζουγιόσι Κίνο, Σούγιου Καναόκα, Ζέννο 'Ισιγκάμι, Σίνκο Σαγέκι, Κόντο Μασουνάμι, Σότζουν Βάντο και Τακέμι Τακάσε. 'Ο Καθηγητής Φούμιο Μασουτάνι, ό κ. Ν. Α. Γουάντελ και ό κ. Τσοισούκε Σμίξου δούλεψαν επίσης και στή δώρθωση των δοκιμίων.

"Ετσι, κυκλοφόρησε σέ νέα πιά μορφή μιά καινούργια 'Αγγλο – 'Ιαπωνική "Έκδοση τής "Διδασκαλίας τού Βούδδα".

Τό 1972, οί Καθηγητές Σούγιου Καναόκα, Σέννο 'Ισιγκάμι, Σόγιου Χαναγιάμα, Κβανσέι Ταμούρα και Τακέμι Τακάσε διόρθωσαν λάθη, αναθεώρησαν και αναδιαμόρφωσαν πάλι τό κείμενο.

Πάλι στά 1974, μέ σκοπό νά διορθωθούν άκατάλληλες και ανακριβείς έκφράσεις στήν 'Αγγλική έκδοση πού είχαν έπισημανθει άπό τόν κ. Ρίτσαρντ Στάινερ, διασκευάσθηκε ύπό τήν καθοδήγησή του άπό τούς καθηγητές Σότζουν Μπάντο, Κόντο Ματσουνάμι, Σίνκο Σαγιέκι, Κβανσέι Ταμούρα, Ντόγιου Τοκουνάγκα και Σόγιου Χαναγιάμα (υπεύθυνος έκδόσεως). Στά 1978 και 1980, μέ άφορμή μερικά θέματα πού προτάθηκαν άπό τόν κ. Σωρόκου 'Ινούγιε, οί παραπάνω, μέ τήν προσθήκη τών Καθηγητών Σιγκέο Καμάτα και Γιασουάκι Νάρα, μαζεύτηκαν για νά αναθεωρήσουν και πάλι τό βιβλίο. "Ετσι, ή 'Αγγλο-Ιαπωνική έκδοση τής "Διδασκαλίας τού Βούδδα" τυπώθηκε στή σημερινή της μορφή σάν άποτέλεσμα τής δουλειάς τους.

Στά 1980 άπορασίσθηκε ότι είχε έρθει ή ώρα να μεταφρασθει τό βιβλίο σέ άκόμα περισσότερες γλώσσες άπό τίς τέσσερεις ('Αγγλικά, Γαλλικά, Πορτογαλέζικα και 'Ισπανικά) στίς όποιες είχε ήδη μεταφρασθει. "Ετσι, για μιά φορά άκόμα τό "Ιδρυμα κάλεσε τόν κ. Στάινερ για νά ξαναλουστράρει και ραφινάρει τήν 'Αγγλική έκδοση, άπό τήν όποία θά γωνόντουσαν ή Γερμανική, ή 'Ιταλική, ή 'Ελληνική, ή Κωέζικη, ή 'Ολλανδική και ή Νεπαλέζικη έκδοση.

Πάλι, στά 1981, για νά κάνουμε τό βιβλίο πιο προσιτό, ρωτήσαμε πολλούς μαθητές γυμνασίου, και Γιαπωνέζους και 'Αμερικανούς, να τό διαβάσουν. Μετά, οί εκδότες συναντήθηκαν μέ τούς μαθητές αυτους και τό άποτέλεσμα ήταν ότι τό βιβλίο αναμορφώθηκε και πάλι.

'Η ελληνική μετάφραση τής Διδασκαλίας τού Βούδδα έγχε άπό τόν κ. Γιώργο Καρούσο.

'Απρίλιος 1987

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΓΙΑ ΤΗ
“ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΒΟΥΔΔΑ”

	Σελίδα	Σειρά
‘Η ΖΩΗ ΤΟΥ ‘ΑΝΘΡΩΠΟΥ		
Τό νόημα τῆς ζωῆς	5	14
‘Η πραγματική κατάσταση αὐτοῦ τοῦ κόσμου	96	25
‘Ιδανικοί τρόποι ζωῆς	249	25
Λαθεμένες ἀπόψεις γιά τή ζωή.....	44	24
‘Η σωστή ἀντίληψη τῆς ζωῆς	41	11
‘Η προκατειλημμένη ζωή	52	15
Γι αὐτούς που πλανῶνται		
(διδασκτική ἱστορία).....	127	9
‘Η ζωή τοῦ ἀνθρώπου (διδασκτική ἱστορία)	90	27
“Αν ζεῖ κανεῖς μιὰ ζωή γεμάτη ἡδονή καί πάθος (διδασκτική ἱστορία).....	90	10
Τί μᾶς διδάσκουν οἱ γέροι, οἱ ἄρρωστοι καί οἱ νεκροί (ἱστορία).....	93	22
‘Ο θάνατος εἶναι ἀναπόφευκτος (ἱστορία)		
Τά πέντε πράγματα πού δέν μπορεῖ κα- νεῖς νά κατορθώσει σ’αὐτόν τόν κόσμο ...	95 48	1 15
Οἱ τέσσερις ἀλήθειες αὐτοῦ τοῦ κόσμου ...	48	27
Πλάνη καί Φώτιση ἔχουν τήν ἀρχή		
τους στό νοῦ	49	16
Τά εἴκοσι πράγματα πού εἶναι δύσκολα ἀλλά χρήσιμα γιά τούς ἀπλούς ἀνθρώπους	133	9
ΠΙΣΤΗ		
‘Η πίστη εἶναι ἡ φωτιά	179	9
‘Η πίστη ἔχει τρεῖς σημαντικές πλευρές ...	180	20

	Σελίδα	Σειρά
Ἡ πίστις εἶναι μιά ἀποκάλυψις	182	1
Ἡ πίστις ἐμφανίζεται στὸν εἰλικρινῆ νοῦ	181	7
Τὸ νὰ βρεῖς τὴν ἀλήθεια εἶναι τόσο δύσκολο ὅσο νὰ προσπαθεῖ ἓνας τυφλὸς νὰ περιγράψῃ τὴν πραγματικὴ μορφή ἐνὸς ἐλέφαντα ἀγγιζοντάς τον (διδασκαλικὴ ἱστορία)	75	3
Τὸ ποῦ ὑπάρχει ἡ Βουδδικὴ φύσις φαίνε- ται στὴν ἀληθινὴ διδασκαλία τοῦ Βουδ- δισμοῦ (διδασκαλικὴ ἱστορία)	77	22
Ἡ Βουδδικὴ φύσις ἐπικαλύπτεται ἀπὸ τὸ πάθος (διδασκαλικὴ ἱστορία)	73	18
Οἱ ἀμφιβολίες ἐμποδίζουν τὴν πίστιν	182	11
Ὁ Βούδδας εἶναι Πατέρας ὄλου τοῦ κόσμου καὶ οἱ ἄνθρωποι παιδιά Του	35	20
Ἡ Σοφία τοῦ Βούδδα εἶναι τόσο πλατειά καὶ βαθειά, ὅσο ὁ Ὀκεανός	34	9
Τὸ Πνεῦμα τοῦ Βούδδα εἶναι γεμάτο Μεγάλῃ Συμπόνια	15	1
Ἡ Συμπόνια τοῦ Βούδδα εἶναι αἰώνια	16	8
Ὁ Βούδδας δέν ἔχει σῶμα	13	25
Ὁ Βούδδας δίδαξε σ' ὅλη τὴ ζωὴ Του ...	23	22
Ὁ Βούδδας χρησιμοποιοῖ τὴν ἀνταπάτη τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου γιὰ νὰ πείσει τούς ἀνθρώπους.	23	22
Ὁ Βούδδας ἔσωσε τούς ἀνθρώπους ἀπὸ τὰ δεινά τους, χρησιμοποιώντας τὸ τέ- χνασμα τῶν διδασκατικῶν ἱστοριῶν	19	6

	Σελίδα	Σειρά
χρασμα τῶν διδασκτικῶν ιστοριῶν	20	1
Ὁ κόσμος τῆς Φώτισης	251	13
Πῶς γίνεται κανεὶς πιστὸς ὁπαδὸς τοῦ Βούδδα, τοῦ Ντάρμα καὶ τῆς Σάνγκα	178	3
Πῶς μαθαίνει κανεὶς τοὺς τρόπους μὲ τοὺς ὁποίους μπορεῖ νά τηρήσει τίς ἐντο- λές συμπεριφορᾶς, νά ἀσκηθεῖ στή συ- γκέντρωση τοῦ νοῦ, καὶ νά φεθεῖ σοφά ...	163	21
Ἡ Ὀκταμερῆς Εὐγενῆς Ἄτραπός	166	28
Τὰ ἕξι μονοπάτια γιὰ νά φθάσει κανεὶς στήν ἄλλη ὄχθη τῆς Φώτισης	168	26
Οἱ τέσσερις σωστὲς διαδικασίες	168	10
Τὰ τέσσερα ἀξιοπρόσεκτα σημεῖα	167	27
Οἱ πέντε ἱκανότητες πού χρειάζονται γιὰ νά ἐπιτύχει κανεὶς τὴ Φώτιση	168	18
Οἱ τέσσερις ἀπεριόριστοι καταστάσεις τοῦ νοῦ	171	20
Αὐτοὶ πού κατανοοῦν τὴν Τετράπτυχο Εὐγενῆ Ἀλήθεια	39	20
Ὁ θάνατος τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ παροδι- κότητα τῆς ζωῆς	13	1
Αὐτοὶ πού προφέρουν τὸ ὄνομα τοῦ Ἄμι- ντα Βούδδα θά γεννηθοῦν στήν Ἀγνή Του Χώρα	112	25
Κάνε τὸν ἑαυτό σου φῶς, βασίσου στὸν ἑαυτό σου	10	24

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΣΚΗΣΗ

Πρέπει νά διακρίνει κανεὶς τί εἶναι τὸ

	Σελίδα	Σειρά
πιό σημαντικό πρᾶγμα γιά τόν ἑαυτό του (Παραβολή)	150	9
Πρόσεχε τά πρῶτα σου βήματα	133	2
Μήν ξεχνᾶς τί εἶναι αὐτό πού ζητᾶς (Παραβολή)	152	13
Γιά νά πετύχει κανεῖς κάπου, πρέπει νά ὑπομείνει πολλά δεινά (ἱστορία)	158	22
Στήριξε τόν ἑαυτό σου ἀκόμα καί μετά ἀπό πολλές ἀποτυχίες (ἱστορία)	173	11
Μήν ἀφήνεις τό πνεῦμα σου νά ταραχτεῖ ἀκόμα καί κάτω ἀπό συνθήκες ὄχι ἱκα- νοποιητικές (ἱστορία)	124	12
Ἵσοι κατακτοῦν καί ἀκολουθοῦν τήν Εὐγενῆ Ἄτροπό εἶναι σάν νά μπαίνουν στό σκοτάδι κρατώντας φῶς	40	14
Βρίσκει κανεῖς διδασκαλίες γιά τήν ἀνθρώπινη ζωή ὅπου κί ἄν πάει (ἱστορία) ...	161	27
Οἱ ἄνθρωποι ἔχουν τήν τάση νά κινοῦνται πρός τήν κατεύθυνση πού τούς ὀδηγεῖ τό πνεῦμα τους	122	6
Σκοπός τῆς διδασκαλίας εἶναι ὁ ἔλεγχος τοῦ νοῦ	11	22
Πρῶτα ἔλεγε τό νοῦ σου	212	1
ἼΑν ἐλέγξεις τό νοῦ σου	122	12
Διάφορες καταστάσεις τοῦ νοῦ (διδασκτική ἱστορία)	118	21
Νοῦς τελικά δέν εἶναι ἐγωκαθορισμένη προσωπικότητα	47	1

	Σελίδα	Σειρά
Μὴν ἀρῆνεις τό νοῦ σου νά σέ βγάλει ἀπό τό σωστό δρόμο	11	1
Κατάκτησε τό νοῦ σου	154	19
Γίνε κύριος τοῦ νοῦ σου.....	11	23
ἽΟλα τά δεινά προέρχονται ἀπό τό σῶμα, τό στόμα καί τό νοῦ	87	6
ἽΗ σχέση νοῦ-λόγων.....	125	19
Τό σῶμα δέν εἶναι παρά κάτι δανεικό (ἽΙστορία)	143	5
Τό σῶμα εἶναι γεμάτο σπιλώσεις ὄλων τῶν εἰδῶν	131	1
Μὴν ἐποφθαλμιᾶς τίποτε	11	1
Νά διατηρεῖς σῶμα, στόμα καί νοῦ καθαρά	123	26
Νά εἶσαι ἀμερόληπτος καί νά προσπαθεῖς σκληρά (Ἵιστορία).....	172	21
ἽΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΟΔΥΝΗ		
ἽΗ ὀδύνη ξεπηδᾷ ἀπό τίς προσκολλήσεις	42	23
Πῶς νά προλαβαίνεις τήν ὀδύνη	13	13
ἽΗ πλάνη καί Ἵἡ ἄγνοια ὡς ἀγωγοί πού ὀδηγοῦν στή Φῶτιση	59	16
Πῶς νά ἀπελευθερωθεῖ κανεῖς ἀπό τήν ὀδύνη.....	116	1
ἽΟταν σβησθεῖ Ἵἡ καυτή φωτιά τοῦ πά- θους, ἀναδύεται ὀλόδροση Ἵἡ Φῶτιση.....	141	23
ἽΗ λαγνεῖα εἶναι Ἵἡ πραγματική πηγῆ τῆς πλανεῖς	85	22

	Σελίδα	Σειρά
Ἡ λαγνεία εἶναι σάν ὀχιά κρυμένη στό λουλούδια	85	28
Μή μένεις προσκολλημένος στό σπίτι πού καίγεται (διδασκτική ἱστορία).....	19	19
Τό πάθος εἶναι ἡ αἰτία ὄλων τῶν δεινῶν	118	11
Αὐτός ὁ κόσμος εἶναι μέσα στή φωτιά	82	27
Ἵσοι κυνηγοῦν δόξα καί τιμές καίγονται	119	21
Οἱ ἄνθρωποι πού κυνηγοῦν πλοῦτο καί ἡδονές καταστρέφονται	120	1
Οἱ φρόνιμοι καί οἱ ἄφρονες διαφέρουν στή θεμελιώδη φύση τους	134	13
Οἱ ἄφρονες δέν ἔχουν συναίσθηση τῶν σφαλαμάτων τους (διδασκτική ἱστορία).....	141	1
Οἱ ἄφρονες ζηλεύουν τήν καλή τύχη τῶν ἄλλων βλέποντας μόνο τά ἀποτελέσματα (διδασκτική ἱστορία)	141	6
ἽΟ τρόπος μέ τόν ὁποῖον οἱ ἄφρονες ἔχουν τάση νά ἐνεργοῦν (διδασκτική ἱστορία)	147	1
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΖΩΗ		
Κάνε προσφορές καί ξέχνα τις	170	2
ἽΕπτά εἶδη προσφορῶν χωρίς ὕλική ὑπόσταση	170	11
ἽΟ τροπος νά γίνεις πλούσιος (ἱστορία) ...	145	19
Πῶς ἔρχεται ἡ εὐτυχία	132	20
Ποτέ νά μήν ξεχνᾶς καλωσύνες τῶν ἄλλων (ἱστορία)	139	1
Διάφοροι ἀνθρώπινοι χαρακτήρες	89	11

	Σελίδα	Σειρά
Ἡ κακοτυχία πάντα ἀκολουθεῖ κατὰ πόδας ἐκεῖνον πού ὑποκύπτει στήν ἐπιθυμία γιά ἐκδίκηση	132	7
Πῶς νά ὑποτάξεις τά αἰσθήματα μνησικακίας (ἱστορία)	246	15
Νά μή σέ ἐνοχλεῖ ἡ κριτική τῶν ἄλλων (ἱστορία)	122	27
Δέν ζεῖς γιά τά ροῦχα, τό φαγητό ἢ τήν κατοικία	205	13
Τό φαγητό καί τά ροῦχα δέν εἶναι γιά ἄνεση ἢ εὐχαρίστηση	117	5
Τί πρέπει νά σκέπτεσαι ὅταν τρῶς.....	208	10
Τί πρέπει νά σκέπτεσαι ὅταν ντύνεσαι.....	207	13
Τί πρέπει νά σκέπτεσαι ὅταν πηγαίνεις στό κρεβάτι	208	23
Τί πρέπει νά σκέπτεσαι ὅταν κάνει ζέστη ἢ κρύο	208	13
Τί νά σκέπτεσαι γιά τήν καθημερινή ζωή	206	19
ἘΞΟΥΣΙΑ		
Ἄς ὁ τρόπος νά ὀδηγηθεῖ μιὰ χώρα στήν εὐημερία	230	1
Τί πρέπει νά κάνει ὁ καλός ἄρχοντας	233	21
Ἄς ὁ ἄρχοντας πρέπει νά ἐξουσιάζει πρῶτα τόν ἑαυτό του	231	8
Σκοπός τοῦ κράτους πρέπει νά εἶναι ἡ ἐνθάρρυνση τῶν πολιτῶν στό νά ἀσκοῦν τό νοῦ τους	232	15

	Σελίδα	Σειρά
Πώς πρέπει να φέρονται οι ύπουργοί και οι αξιωματούχοι.....	236	20
Πώς πρέπει ο δικαστής να αντιμετωπίζει τούς έγκληματίες.....	235	18
Ή επίδραση τής διδασκαλίας στον πληθυσμό μιάς χώρας	232	4
Πώς να αντιμετωπίζεται ή κοινωνική πάλη	238	26
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ		
Τά αντικείμενα πρέπει να χρησιμοποι- οῦνται σωστά (ιστορία)	221	13
Κανενός ή περιουσία δέν είναι δική του για πάντα	220	27
Δέν πρέπει κανείς να πλουτίζει για λογαριασμό του.....	228	12
Πώς να κερδίσεις τον πλούτο (ιστορία) ...	145	19
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΖΩΗ		
Τό σπίτι είναι ο τόπος όπου τά μέλη μιάς οικογένειας έρχονται σέ διανοητική έπαρή μεταξύ τους	218	12
Τί καταστρέφει τήν οικογένεια	213	11
Τρόποι να ξεπληρώσει κανείς τό μεγάλο χρέος του προς τούς γονεΐς	218	3
Ή σωστή συμπεριφορά του γιου προς τούς γονεΐς	213	29
Ή σωστή στάση του άνδρα και τής γυναίκας	214	27

	Σελίδα	Σειρά
Ὁ ἄνδρας καί ἡ γυναίκα του πρέπει νά ἔχουν τήν ἴδια πίστη (ἱστορία)	224	8
Ἡ ΖΩΗ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ		
Οἱ τέσσερις τύποι γυναικῶν	222	16
Διαφορετικοί τύποι συζύγων	225	3
Διδασκαλία γιά νεαρές συζύγους (ἱστορία)	224	21
Συμβουλές γιά τίς γυναῖκες πού πρόκειται νά παντρευτοῦν.....	223	9
Συμβουλές γιά νεαρές καί ὁμορφες γυναῖκες	227	1
Πῶς πρέπει νά συμπεριφέρονται οἱ ἄνδρες πρὸς τίς γυναῖκες	130	17
Ἡ σωστή συμπεριφορά τῶν συζύγων	224	1
Οἱ ὑποσχέσεις καί ἐπιθυμίες τῆς ἰδανικῆς γυναίκας	228	7
Τί σημαίνει κακή σύζυγος;.....	225	4
Ὁ ΤΡΟΠΟΣ (ΖΩΗΣ) ΤΩΝ ΑΝ.ΟΙΚΩΝ ἈΔΕΛΦΩΝ		
Δέν εἶναι κανεῖς ἄν-οικος ἀδελφός μόνο καί μόνο ἐπειδὴ ντύνεται σάν μοναχός καί ἀπαγγέλλει σοῦτρες	197	10
Οἱ ἄν-οικοὶ ἀδελφοὶ δέν εἶναι οἱ κληρο- νόμοι τοῦ ναοῦ καί τῆς περιουσίας του	194	1
Ἄνθρωποι μέ βλέψεις δέν μποροῦν νά γίνουν ἀληθινοὶ μοναχοί	194	9
Ἡ ζωὴ πού πρέπει νά κάνει ὁ ἄν-οικος ἀδελφός	196	7

	Σελίδα	Σειρά
ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΖΩΗ		
Τό νόημα τῆς κοινοτικῆς ζωῆς	241	7
Ἡ πραγματική κατάσταση τῶν κοινοτήτων τοῦ κόσμου	96	25
Τρία εἶδη ὀργανώσεων	241	24
Ἡ πραγματική κοινοτική ζωή.....	242	8
Τό μεγάλο φῶς πού φωτίζει τό σκοτάδι	240	9
Ἄρμονία στίς ἀνθρώπινες σχέσεις	242	24
Τί βοηθεῖ γιά νά ὀδηγηθεῖ ἕνας κοινο- τικός ὀργανισμός στήν ἄρμονία	244	5
Τό ἰδανικό τῆς Ἀδελφότητας	243	7
Τό κοινωνικό ιδεῶδες τῶν ὀπαδῶν τοῦ Βουδδισμού	251	1
Ὅσοι παραβαίνουν τό νόμο τῆς τάξης θά καταστραφοῦν (διδασκτική ἱστορία)	140	4
Ὅσοι ζηλεύουν καί κανγαδίζουν θά καταστραφοῦν (διδασκτική ἱστορία)	140	4
Νά σέβασαι τούς ἡλικιωμένους	135	1
Πῶς πρέπει νά φέρεται ὁ μαθητής στό δάσκαλο κι ἀντίστροφα	214	14
Οἱ κανόνες τῆς φιλίας.....	215	9
Πῶς νά διαλέγεις καλούς φίλους	216	26
Πῶς πρέπει νά φέρονται πρὸς ἀλλήλους ἀρέντης-δούλος	215	22
Ἡ συμπεριφορά πρὸς τούς ἐγκληματίες ...	228	20
Τί πρέπει νά ἐξετάζουν ὅσοι θέλουν νά διδάξουν τό Ντάρμα	199	1

ΣΑΝΣΚΡΙΤΙΚΟ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

ANĀTMAN ('Αν-εγωϊκότητα τῆς ὑπαρξης):

Εἶναι μία ἀπό τίς βασικές ἀρχές στό Βουδδισμό. Ὅλες οἱ ὑπάρξεις καί τά φαινόμενα σ'αὐτόν τόν κόσμο δέν ἔχουν τελικά καμμία αὐθύπαρκτη ὑπόσταση. Εἶναι πολύ φυσικό γιά τό Βουδδισμό, πού πιστεύει στήν παροδικότητα ὄλων τῶν ὑπάρξεων, νά ἐπιμένει ὅτι αὐτή ἡ παροδική ὑπαρξη εἶναι ἀδύνατο νά κλείνει μέσα της κάποιο παντοτεινό στοιχείο, Τό ANĀTMAN μπορεί λοιπόν νά ἀποδοθεῖ καί σάν Μή-Ὀντική Ὑπαρξη.

ANITYA (Παροδικότητα):

"Ἄλλη βασική ἀρχή τοῦ Βουδδισμού."Ὅλες οἱ ὑπάρξεις καί τά φαινόμενα σ'αὐτόν τόν κόσμο ἀλλάζουν διαρκῶς καί δέν μένουν τά ἴδια οὔτε στιγμή. Τά πάντα πρέπει νά πεθάνουν ἢ νά τελειώσουν κάποια μέρα καί ἡ ἐν λόγω προοπτική ἀπό μόνη της γεννᾷ τή δυστυχία. Αὐτή ἡ ἀποψη, ὅμως, δέν πρέπει νά θεωρεῖται μόνο ἀπό μία ὀπτική γωνία ἀπαισιόδοξη ἢ μηδενιστική. Ἡ ἐξέλιξη καί ἡ ἀναπαραγωγή ἀποτελοῦν ἐπίσης ἐκδηλώσεις αὐτῆς τῆς διαρκούς ἀλλαγῆς.

BODHISATTVA (Αὐτός πού προσπαθεῖ γιά τή Φώτιση):

Ἀρχικά αὐτό τό ὄνομα χρησιμοποιήθηκε γιά νά χαρακτηρίσει τό Γκοτάμα Σιδάρτα, πρὶν φθάσει στήν κατάσταση τῆς Φώτισης. Ὅμως μετά τήν ἐξάπλωση τοῦ Βουδδισμού Μαχαγιάνα, ὅσοι προσπαθοῦν γιά τό καλό τοῦ Βουδδισμού, επικράτησε νά λέγονται ἔτσι. Τελικά, ἀκόμα κι'ἐκεῖνοι πού προσπαθοῦν νά ὀδηγήσουν ἄλλους στό Βουδδισμό μέ ὄπλο τή μεγάλη συμπόνια, ἐνῶ καί οἱ ἴδιοι παλεύουν γιά τόν ἴδιο σκοπό, ὀνομάσθηκαν Μποντισάττβας. Οἱ Ἀβαλοκιτεσβάρα (Κβάννον), Κσιτιγκάρμπα (Τζίζο), Μαντζούρι (Μόν-τζού) εἶναι μερικοί ἀπό τούς πῖο ξακουστούς.

BUDDHA ('Ο Φωτισμένος):

Ἄρχικά ὁ Γκοτάμα Σιδάρτα (Σακναμούνι) ὁ ἰδρυτής τοῦ Βουδδισμού, λεγόταν ἔτσι, ἐπειδὴ εἶχε φθάσει στή Φώτιση στά 35 του χρόνια, πρὶν ἀπὸ 2500 χρόνια στήν Ἰνδία. Ὁ τελικός σκοπός γιά ὄλους τοὺς Βουδδιστές εἶναι, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τή σχολή πού ἀκολουθοῦν, νά γίνουν Βούδδες. Ἐπειδὴ ὑπῆρξαν διαφορές γύρω ἀπὸ τόν τρόπο πού πρέπει νά ἀκολουθεῖ κανεὶς γιά νά φθάσει σ'αὐτήν τήν κατάσταση, ὁ Βουδδισμός διαίρεθηκε σέ πολλές σχολές. Στή Μαχαγιάνα, ἐκτός ἀπὸ τόν ἱστορικό Βούδδα Σακναμούνι, πολλοί ἀκόμα Βούδδες, ὅπως ὁ Ἀμιταμπα (Ἄμιντα), ὁ Μαχαβαϊροκάνα (Νταιϊνίτσι), ὁ Βαῖσοαζιαγκούρου (Γιακούσι) κλπ, ἔχουν γίνει γενικά ἀποδεκτοὶ ὡς σύμβολα τῆς Βουδδιστικῆς διδασκαλίας. Κάτω ἀπὸ τήν ἐπιρροή τοῦ Βουδδισμού τῆς Ἀγνῆς Χώρας στήν Ἰαπωνία (ὅτι δηλ. γίνεται κάποιος Βούδδας ὅταν γεννιέται στήν Ἀγνή Χώρα), ὄλοι οἱ νεκροὶ λέγονται συνήθως Βούδδες, ἢ ΧΟΤΟΚΕ (στά Ἰαπωνικά).

DHARMA (Ἀληθινὴ Διδασκαλία):

Οἱ Διδασκαλίες πού παρέδωσε ὁ Βούδδας χωρίζονται σέ τρία μέρη: Σούτρες (διδασκαλίες πού διδάξε ὁ ἴδιος ὁ Βούδδας), Βνάγιας (ἀσκήσεις αὐτοπειθάρχησης πού ἔδωσε ὁ Βούδδας) καὶ Ἀμπωτάρμας (σχόλια καὶ συζητήσεις πάνω στίς Σούτρες καὶ τίς Βνάγιας ἀπὸ μαθητές μεταγενέστερων ἐποχῶν). Αὐτά τὰ τρία μέρη ὀνομάζονται Τριπιτάκα. Τό Ντάρμα εἶναι τό ἕνα ἀπὸ Τρία Πολύτμα Πετράδια τοῦ Βουδδισμού.

KARMAN (Πράξεις):

Ἄν καί ἡ ἀρχικὴ ἔννοια αὐτοῦ τοῦ ὄρου σήμαινε ἀπλά "Πράξεις", ἔχει καταλήξει, σέ σχέση μέ τή θεωρία τῆς αἰτιότητας, νά θεωρεῖται ὡς ἕνα εἶδος μεγάλης δύναμης πού διαμορφώνεται σάν ἀποτέλεσμα κάθε πράξης. Δηλαδή, κάθε μιὰ ἀπὸ τίς πράξεις μας ἔχει σάν ἀποτέλεσμα τό καλό ἢ τό κακό, τήν εὐτυχία ἢ τή δυστυχία, ἀνάλογα μέ τήν ποιότητά της, ἐνῶ ἔχει παράλληλα καὶ μιὰ δύναμη ἐπηρεασμοῦ τοῦ μέλλοντος. Αὐτή

συνθέτει τό Κάρμα μας. Πιστεύεται, ότι αν μιά καλή πράξη έπαναληφθει, επισωρευει καλό κάρμα και ή δύναμή της θα επιδράσει θετικά στό μέλλον. 'Υπάρχουν τρία είδη πράξεων: σωματικές, προφορικές και πνευματικές.

MAHĀYĀNA (Μεγάλο "Οχημα):

Στήν πορεία τής ιστορίας του Βουδδισμού, εμφανίσθηκαν δύο βασικά ρεύματα: 'Η Μαχαγιάνα και ή Τεραβάντα ή Χωαγιάνα. 'Η Μαχαγιάνα απλώθηκε στό Θιβέτ, τήν Κίνα, τήν Κορέα, τήν 'Ιαπωνία κλπ., ενώ ή Τεραβάντα στή Βιρμανία, τή Σρί Λάνκα, τήν Ταϊλάνδη, κλπ. 'Ο όρος σημαίνει ένα "Μεγάλο "Οχημα" πού μπορεί νά δεχθει όλα τά όντα πού υποφέρουν σ'αυτόν τόν κόσμο τής γέννησης και του θανάτου, και νά τά όδηγήσει όλα, χωρίς διακρίσεις, στή Φώτιση.

NIKVĀNA (Τέλεια Γαλήνη):

'Ο όρος σημαίνει κατά λέξη "σβύσιμο τής φλόγας". Αυτή είναι ή κατάσταση όπου όλες οι ανθρώπινες σπιλώσεις και τό πάθος έχουν εξαφανισθει τελείως, μέ διάφορες ασκήσεις και μέ Διαλογισμό βασισμένο στή Σωστή Σοφία. "Όσοι φθάνουν σ'αυτό τό στάδιο ονομάζονται Βούδδες. 'Ο Γκοτάμα Σιντάρτα τό έφθασε στά 35 του χρόνια. Πάντως πιστεύεται τώρα ότι μόνο όταν πέθανε έφθασε στό στάδιο τής τέλειας γαλήνης, γιατί κάποιον υπόλειμμα ανθρωπίνων σπιλώσεων εξακολουθούσε νά υπάρχει όσο διατηρούσε τό φυσικό του σώμα.

PĀLI (Γλώσσα):

'Η γλώσσα πού χρησιμοποιείται στό Βουδδισμό Τεραβάντα. Οι παλαιότερες Βουδδιστικές γραφές πιστεύεται ότι γράφτηκαν σ'αυτήν τή γλώσσα. 'Επειδή είναι ένα είδος Πρακρίτ, Σανσκριτικής διαλέπτου, δέν υπάρχει μεγάλη διαφορά μεταξύ Πάλι και Σανσκριτικής. Τό Σανσκριτικό Ντάρμα στήν Πάλι είναι Ντάρμα. 'Η σανσκριτική Νιρβάνα σε Πάλι είναι Νιμπάνα. (Βλέπε Sanskrit).

PĀRAMITĀ (Πέρασμα στην 'Απέναντι "Οχθη):

"Πέρασμα στην 'Απέναντι "Οχθη" δηλώνει ότι φθάνεις στη Χώρα του Βούδδα, πειθαρχώντας σε όρισμένες αρχές και εφαρμόζοντας όρισμένες πρακτικές. Συνήθως ἔξι τέτοιες αρχές και πρακτικές θεωρούνται ικανές νά περάσουν τό ἄτομο ἀπό τόν κόσμο τῆς γέννησης καί τοῦ θανάτου στόν κόσμο τῆς Φώτισης. Προσφορά, ἠθική συμπεριφορά, καρτερικότητα, προσπάθεια, αὐτοσυγκέντρωση καί σωστή κρίση (ἡ σοφία). Οἱ ἰαπωνικές παραδοσιακές ἐβδομάδες Χίγκαν τήν ἀνοιξη καί τό φθινόπωρο εἶναι ἐμπνευσμένες ἀπό αὐτήν τή Βουδδιστική ἔννοια.

PRAJÑĀ (Σοφία):

Μία ἀπό τίς ἔξι Παραμίτας. Εἶναι ἡ πνευματική λειτουργία πού δίνει τή δυνατότητα στόν ἄνθρωπο νά ἀντιληφθεῖ σωστά τή ζωή καί νά διακρίνει τί εἶναι ἀληθινό καί τί ψεύτικο. "Ὅποιος κατέχει τέλεια αὐτήν τήν ἰκανότητα λέγεται Βουδδας. "Ἐτσι, αὕτη εἶναι ἡ πιό ἐκλεπτισμένη καί φωτισμένη σοφία, διαφορετική ἀπό τή συνηθισμένη ἀνθρώπινη νοημοσύνη.

SAMGHA (Βουδδιστική Αδελφότητα):

'Αποτελεῖται ἀπό μοναχοῦς, μοναχές καί ἀπλούς ἀνθρώπους. Σέ παλαιότερες ἐποχές τήν συναποτελοῦσαν περιπλανώμενοι μοναχοί καί μοναχές. 'Αργότερα, μέ τήν ἐξάπλωση τοῦ κινήματος τῆς Μαχαγιάνα, ὅσοι ἤθελαν νά γίνουν Μποντισάττβα, ἄσχετα ἂν ἦσαν μοναχοί ἢ λαϊκοί, ἐνώθησαν σέ μιά 'Αδελφότητα. Εἶναι ἓνα ἀπό τά Τρία Πολύτιμα Πετράδια τοῦ Βουδδισμού.

SANSKRIT (Γλώσσα):

Εἶναι ἡ κλασική γλῶσσα τῆς ἀρχαίας 'Ινδίας. 'Υπάγεται στήν 'Ινδο-Εὐρωπαϊκή οἰκογένεια γλωσσῶν. Διαιρεῖται στά Βεδικά καί τά Κλασικά Σανσκριτικά. Οἱ γραφές τῆς Μαχαγιάνα γράφτηκαν σ'αὐτήν τή γλῶσσα καί αὕτη τῆς ἡ μορφή λέγεται Βουδδιστικά 'Υβριδοσανσκριτικά.

SAMSĀRA (Μετενσάρκωση):

Ἐὸ αἰώνιος κύκλος τῆς γέννησης καί τοῦ θανάτου στό παρελθόν, τό παρόν καί τό μέλλον μέσα ἀπό τίς παρακάτω ἔξι ἀπατηλές "χώρες". Κόλαση, Πειρασμένα Πνεύματα, Ζῶα, Ἀσοῦρα ἢ Μαχητικά Πνεύματα, Ἀνθρώποι καί Παράδεισος. Ἐν δέν φωτισθεῖ κανεῖς δέν μπορεῖ νά ἀπελευθερωθεῖ ἀπό αὐτόν τόν κύκλο τῶν μετεμψυχώσεων. Ὅσοι ἀπελευθερώνονται ὀνομάζονται Βούδδες.

SŪNYATĀ (Χωρίς ὑπόσταση):

Ἐἡ ἀποψη ὅτι τίποτα δέν ἔχει ὑπόσταση ἢ μονιμότητα. ἘΑντιπροσωπεύει μία ἀπό τίς θεμελιώδεις ἐπισημάνσεις τοῦ Βουδδισμού. ἘΕπειδή τά πάντα ἐξαρτῶνται ἀπό τήν αἰτιότητα, δέν μπορεῖ νά ὑπάρχει ἕνα παντοτεινῶ ὑπόβαθρο. Ὅμως δέν πρέπει κανεῖς νά πιστέψει καί ὅτι γι' αὐτόν τό λόγο τίποτα δέν ὑπάρχει. Τό κάθε τί, ἀνθρώπινο ἢ ὄχι, ὑπόκειται στή σχετικότητα. ἘΑρα ἀντενδείκνυται νά πιστεῦει κανεῖς ὅτι μία καί μόνη ἀποψη ἢ ἰδεολογία γιά τόν κόσμο εἶναι ἢ μόνη σωστή. Σέ τοῦτο συνίσταται τό βασικό δίδαγμα τῶν κειμένων τῆς σειρᾶς Πράσνα στή Μαχαγιάνα.

SŪTRA (Γραφή):

Τά ἀρχεῖα τῶν διδασκαλιῶν τοῦ Βούδδα. ἘὉ ὄρος σημαίνει ἀρχικά "κλωστή", δείχνει τήν ἰχνηλασία γνώσεων, μέσα ἀπό μεγάλο ἀριθμῶ μελετῶν σέ θέματα θρησκείας καί ἐπιστήμης. ἘἘνα σκέλος τῆς Τριπιτάκα.

Theravāda (Hīnayāna ἢ τό Μονοπάτι τῶν Γερόντων):

Ἡ νότια παράδοση τοῦ Βουδδισμοῦ χαρακτηρίζεται συνήθως μ'αὐτὸν τὸν ὄρο. Τέρα σημαίνει γέροντας. Πρόκειται γιὰ τὴ Σχολή τῶν Γερόντων πού ἦταν ἱστορικά μία ὁμάδα συντηρητικῶν ἀνώτερων μοναχῶν πού πίστευαν στὴν ἀυστηρὴ τήρηση τῶν ὁδηγιῶν ἄσκησης καὶ συμπεριφορᾶς, ἀντίθετα μὲ μιὰν ἄλλη ὁμάδα μᾶλλον φιλελεύθερων καὶ προοδευτικῶν μοναχῶν (τῶν ὁποίων οἱ ἀπόψεις διαμόρφωσαν ἀργότερα τὴν Μαχαγιᾶνα, δηλαδή τὴ βόρεια παράδοση). Αὐτὸ τό εἶδος τῶν ἀντιθέτων ρευμάτων στά Βουδδιστικά Τάγματα, λέγεται ὅτι ξεκίνησε νωρίς, λίγους αἰῶνες μετὰ τό θάνατο τοῦ Βούδδα, ὅταν ὁ Μαχαντέβα, ἓνας προοδευτικὸς μοναχός, ἐπέμευε σέ μιὰ πῶ ἐλεύθερη θεώρηση τῶν πέντε κατηγοριῶν ὁδηγιῶν. Τοῦτο προξένησε τό σχίσμα ἀνάμεσα στὴν Τεραβάντα καὶ τὴν Μαχασαμγκίκα, ἀπὸ τὴν ὁποία ξεπήδησε ἀργότερα ἡ Μαχαγιᾶνα.

TRIPITAKA (Τρία Καλάδια):

Μέ τὸν ὄρο ὑπονοοῦνται οἱ τρεῖς κατηγορίες τῶν Βουδδιστικῶν γραφῶν. Εἶναι οἱ Σαῦτρες, πού περιλαμβάνουν τίς διδασκαλίες τοῦ Βούδδα, οἱ Βινάγιας, πού περιλαμβάνουν τοὺς διαφοροὺς κανόνες καὶ τὰ Ἀμπωτάρμας, πού περιλαμβάνουν τὰ σχόλια καὶ δοκίμια σχετικά μὲ τίς ἀρχές καὶ τοὺς κανόνες τοῦ Βουδδισμοῦ. Μεταγενέστερα, Βουδδιστικὲς γραφές μεγάλων Κινέζων καὶ Ἰαπῶνων ἱερέων περιλήφθηκαν στοὺς Βουδδιστικοὺς κανόνες — Βλέπε Ντάρμα.

ANGUTTARA NIKĀYA

Μοναχοί, ὑπάρχει ἓνα πρόσωπο, πού γεννήθηκε στόν κόσμο γιά τήν εὐημερία τῶν πολλῶν, γιά τήν εὐτυχία τῶν πολλῶν: πού γεννήθηκε ἀπό συμπόνια γιά τόν κόσμο — γιά τό καλό, τήν εὐημερία καί τήν εὐτυχία τῶν ὄντων τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς Γῆς. Ποιός εἶναι αὐτός; Εἶναι ὁ Ταθαγκάτα, ὁ Ἄραχαντ, ὁ Τέλεια φωτισμένος. Γι'αὐτόν πρόκειται, μοναχοί.

Μοναχοί, τήν ἐμφάνιση ἑνός εἴδους ἀνθρώπων σ'αὐτόν τόν κόσμο εἶναι δύσκολο νά τή δοῦμε. Ποιανοῦ εἴδους; Ἐκεῖνου στό ὁποῖο ἀνήκει ὁ Ταθαγκάτα, ὁ Ἄραχαντ, ὁ Τέλεια φωτισμένος. Γι'αὐτό τό εἶδος πρόκειται.

Μοναχοί, αὐτό τό εἶδος ἀνθρώπου εἶναι ἀσυνήθιστο καί δύσκολα βρίσκεται. Ποῖο εἶδος; Αὐτό τοῦ Ταθαγκάτα, τοῦ Ἄραχαντ, τοῦ Τέλεια Φωτισμένου. Γι'αὐτό τό εἶδος πρόκειται.

Μοναχοί, τό θάνατο ἑνός εἴδους ἀνθρώπου πρέπει νά θρηνοῦν ὅλοι. Ποιανοῦ; Τοῦ εἴδους στό ὁποῖο ἀνήκει ἓνας Ταθαγκάτα, πού εἶναι Ἄραχαντ, Τέλεια Φωτισμένος. Γι'αὐτό τό εἶδος πρόκειται.

Μοναχοί, ἔχει γεννηθεῖ σ'αὐτόν τόν κόσμο ἓνας ἄνθρωπος πού εἶναι ἀσύγκριτος καί μοναδικός. Ποῖος εἶναι; Εἶναι ὁ Ταθαγκάτα, ὁ Ἄραχαντ, ὁ Τέλεια Φωτισμένος. Γι'αὐτόν πρόκειται.

Μοναχοί, ἐμφανίζεται ἓνας ἄνθρωπος προικισμένος μέ δυνατό μάτι, δυνατό φῶς καί δυνατή ἀκτινοβολία. Ποῖος εἶναι; Εἶναι ὁ Ταθαγκάτα, ὁ Ἄραχαντ, ὁ Τέλεια Φωτισμένος. Γι' ἓνα τέτοιο εἶδος ἀνθρώπου πρόκειται (Anguttara Nikāya I-133).

ΤΟΙΔΡΥΜΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΟΥ ΒΟΥΔΔΙΣΜΟΥ ΚΑΙ Η ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΗΣ “ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΤΟΥ ΒΟΥΔΔΑ”

Ἐξετάζοντας τό ἱστορικό τοῦ Ἰδρύματος γιά τή Διάδοση τοῦ Βουδδισμού, εἶναι ἀπαραίτητο νά μιλήσωμε γιά ἓναν ἐπιχειρηματία. Πρόκειται γιά τόν κ. Γέχαν Νουμάτα, ἰδρυτῆ τῆς Ἑταιρίας Μιτσουτόγιο.

Ὁ κ. Νουμάτα ἱδρυσε μίαν ἑταιρία γιά νά κατασκευάζει ὄργανα μετρήσεως ἀκριβείας τό 1934. Ἀκλόνητη πεποίθησή του ὑπῆρξε πώς ἡ ἐπιτυχία μιᾶς ὁποιας προσπάθειας ἐξαρτάται ἀπό τήν ἀρμονική συνύπαρξη Οὐρανοῦ, Γῆς καί Ἀνθρώπου καί πώς ἡ τελείωση τοῦ τελευταίου καθίσταται ἐφικτή μόνο μέ μίαν ἰσόρροπη συνεργία σοφίας, συμπόνιας καί θάρρους. Κάνει ὅ, τι μπορεῖ μέσα στά πλαίσια αὐτῆς τῆς πεποίθησής του γιά τήν τεχνική βελτίωση τῆς βιομηχανίας του — καί παράλληλα γιά τό ἔργο τῆς τελείωσης τοῦ ἀνθρώπινου νοῦ.

Πιστεύω του εἶναι πώς ἡ ἐπίτευξη τῆς παγκόσμιας εἰρήνης εἶναι δυνατή μόνο μέ τήν τελείωση τοῦ ἀνθρώπου καί γιά τό σκοπό αὐτό ὑπάρχει ἡ διδασκαλία τοῦ Βούδδα. Ἔτσι, παράλληλα μέ τή διευθέτηση τῆς ἑταιρίας του, ὁ κ. Νουμάτα ἀσχολεῖται ἐπίσης γιά πάνω ἀπό σαράντα χρόνια μέ τήν ἐξάπλωση καί τόν ἐκσυγχρονισμό τῆς Βουδδιστικῆς μουσικῆς, τέχνης καί διδασκαλίας.

Τό Δεκέμβριο τοῦ 1965 χρηματοδότησε μέ δικά του κεφάλαια ἓνα Ἴδρυμα μέ σκοπό τή διάδοση τοῦ Βουδδισμού καί ταυτόχρονα νά βοηθήσει τήν παγκόσμια εἰρήνη. Ἔτσι τό Ἴδρυμα γιά τή Διάδοση τοῦ Βουδδισμού ἔγινε πρόσωπο δημοσίου δικαίου.

Τί κάνει ὅμως τό Ἴδρυμα προκειμένου νά διαδόσει τή Διδασκαλία τοῦ Βούδδα μακρὰ καί πλατειά, ὥστε νά μπορέσει νά ἐπωφεληθεῖ ἀπό αὐτήν ὅλος ὁ κόσμος καί νά ἀπολαύσει τό φῶς τῆς Μεγάλης Σοφίας καί Συμπόνιας Του; Εἶναι ἀποστολή τοῦ Ἰδρύματος νά ἀναζητᾶ μονίμως τήν ἀπάντηση σ'αὐτό τό ἐρώτημα, παραμένοντας ἔτσι πιστό στήν ἐπιθυμία τοῦ ἰδρυτῆ του.

Μέ άλλα λόγια, ἡ ἐργασία καί τό ἀντικείμενο τοῦ Ἰδρύματος γιά τή Διάδοση τοῦ Βουδδισμού εἶναι νά προσπαθεῖ νά διδάσσει τή διδασκαλία τοῦ Βούδδα ὅσο εὐρύτερα — καί καλύτερα — μπορεί.

Τό βιβλίό αὐτό, "Ἡ Διδασκαλία τοῦ Βούδδα", εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἐκ μέρους μας συνειδητοποίησης τοῦ γεγονότος ὅτι γιά τήν ἱστορία καί τή θρησκεία αὐτῆς τῆς χώρας, δέν ὑπῆρξε ποτέ ἕνα βιβλίό πού νά πραγματεύεται τή Βουδδιστική διδασκαλία ὅπως τήν καταλαβαίνομε ἐμεῖς ἐδῶ στήν Ἰαπωνία — παρά τό γεγονός ὅτι εἴμαστε πάντα περήφανοι γιά τό Βουδδιστικό μας πολιτιστικό ὑπόβαθρο.

Αὐτό τό βιβλίό θά χρησιμεύσει σάν πνευματική τροφή σέ ὅποιον τό διαβάσει. Ἐχει γίνῃ ἔτσι ὥστε νά μπορεί νά τό ἔχει ὅποιοσδήποτε στό γραφεῖο του, ἢ νά τό μεταφέρει μαζί του καί νά ἔρχεται ὅποτε θέλει σέ ἐπαρῆ μέ τό ζωντανό φῶς τοῦ Βούδδα Γκοτάμα Σακναμούνι, πού ἐξακολουθεῖ πάντα νά ζεῖ ἐν πνεύματι ἀνάμεσά μας.

"Ἄν καί ὄχι τόσο τέλεια ὅσο θά θέλαμε, ἡ παρούσα ἔκδοση τοῦ βιβλίου "Ἡ Διδασκαλία τοῦ Βούδδα" ἐτοιμάστηκε μετά μακρόχρονη ἐργασία καί προσπάθειες πολλῶν ἀτόμων γιά νά ικανοποιήσει τίς ἀνάγκες τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς μας, πού σ'αὐτό τό βιβλίό μποροῦν νά βροῦν μία ἀκριβή, εὐκολονόητη καί ἀξιόπιστη εἰσαγωγή στό Βουδδισμό καί ταυτόχρονα ἕναν πρακτικό ὁδηγό καί μία καθημερινή πηγὴ ἐμπνευσης καί ἀλήθειας.

Ἀποτελεῖ ἐπιθυμία τοῦ Ἰδρύματος γιά τή Διάδοση τοῦ Βουδδισμού νά δεῖ σύντομα τή μέρα πού συνεχῶς περισσότερα σπῆτια θά ἔχουν αὐτό τό βιβλίό καί συνεχῶς περισσότεροι συνάνθρωποί μας θά λούζονται στό φῶς τῆς Διδασκαλίας τοῦ Μεγάλου Δασκάλου.

Τά σχόλια τῶν ἀναγνωστῶν εἶναι πάντοτε εὐπρόσδεκτα Μπορεῖτε νά γράψετε στό Ἰδρυμα γιά τή Διάδοση τοῦ Βουδδισμού ὅποτε θέλετε.